

Mj

Repertoriumnummer 2023 / 6280
Datum van uitspraak woensdag 18 oktober 2023
Rolnummer 22/764/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Informatieblad C

Burgerlijke rechtbank van de Rechtbank van eerste aanleg Leuven

Kamer B3

TUSSENVONNIS

Op tegenspraak

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

[REDACTED], geboren te [REDACTED] op [REDACTED] en
wonende te [REDACTED]

appellante,

vertegenwoordigd door [REDACTED] advocaat te [REDACTED]

tegen

[REDACTED], met burelen te [REDACTED]
[REDACTED]

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door [REDACTED] advocaat te [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] geboren te [REDACTED] op [REDACTED] en
[REDACTED] geboren te [REDACTED] op [REDACTED] beiden

wonende te [REDACTED]

geïntimeerden,

vertegenwoordigd door [REDACTED] advocaat te [REDACTED]

I. Procedure

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden nageleefd.

De rechtbank nam onder meer kennis van:

- een afschrift van een vonnis op 19 april 2022 uitgesproken door het vredegerecht van het kanton Diest;
- het verzoekschrift tot hoger beroep dat namens [REDACTED] werd neergelegd ter griffie op 18 mei 2022;
- de laatste¹ conclusies van partijen en de neergelegde stukken;
- de overige stukken van het rechtsplegingsdossier.

Het eerste luik van de zaak werd behandeld op de openbare zitting van 20 september 2023 en daarna in beraad genomen.

¹ Zie artikel 748bis Gerechtelijk Wetboek. Voor [REDACTED] is dit de syntheseconclusie in hoger beroep ter griffie neergelegd op 7 maart 2023, voor [REDACTED] is dit de syntheseconclusie in beroep ter griffie neergelegd op 4 mei 2023, voor de [REDACTED] is dit de derde conclusie in hoger beroep ter griffie neergelegd op 5 mei 2023.

II. Feiten en wat procedureel voorafging

1 [redacted] is de eigenaar van een perceel grond, met daarop een woning, gelegen te [redacted], [redacted] kadastraal gekend onder [redacted] de afdeling, sectie [redacted], nummer [redacted] (hierna: perceel [redacted]).

[redacted] en [redacted] zijn de eigenaars van een perceel grond, met daarop een woning, gelegen te [redacted] kadastraal gekend onder [redacted] de afdeling, sectie [redacted], nummer [redacted] (hierna: perceel [redacted]).

Deze percelen grenzen aan elkaar. Vanaf de [redacted] bekeken ligt het perceel [redacted] van [redacted] links van het perceel [redacted] van [redacted] en [redacted].

2 Tussen partij [redacted] en partijen [redacted] en [redacted] ontstonden er verschillende geschillen, waarvan een eerste deel betrekking heeft op een openbaar wegje dat als publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang zou rusten op het perceel [redacted] van [redacted] en een tweede deel kadert in het nabuurschap tussen partij [redacted] en partijen [redacted] en [redacted].

In het kader van de discussie die betrekking heeft op het openbaar wegje dat als publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang zou rusten op het perceel [redacted] van [redacted] is ook de [redacted] betrokken partij.

3 Inzake het openbaar wegje dat als publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang zou rusten op het perceel [redacted] van [redacted] deed zich (onder meer) het volgende voor:

- Bij besluit van 2 april 2019 besliste het [redacted] de [redacted] het volgende: *"Het [redacted] is van oordeel is op basis van de rechtspraak en een notariële akte (uit de jaren '30) dat ingevolge het dertigjarige ongestoorde en voortdurende publieke gebruik van de weg gesitueerd tussen [redacted] een publiek recht van overgang ontstaan is".* De rechtspraak en notariële akte waarnaar wordt verwezen, zijn twee vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 31 maart 1931 en 23 december 1931 en een eigendomsakte van 27 maart 1933.²

Dit besluit van 2 april 2019 heeft [redacted] bij monde van haar advocaat, ten aanzien van de [redacted] betwist per brief van 21 mei 2019³.

- Bij besluit van 9 juli 2019 besliste het [redacted] van de gemeente [redacted] (onder meer) het volgende: *"Op basis van de aangehaalde vonnissen is het [redacted] van oordeel dat er een weg die strekt tot publiek gebruik gelegen is tussen de [redacted] en de [redacted] – 159). De weg is 1 meter breed."* De 'aangehaalde vonnissen' zijn twee vonnissen

² Stuk I.6 [redacted] & stuk 6 [redacted]

³ Stuk I.11 [redacted] & stuk 10 [redacted]

van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 31 maart 1931 en 23 december 1931.⁴

- Bij besluit van 6 augustus 2019 besliste het [REDACTED] (onder meer) het volgende: "Op basis van de aangehaalde vonnissen is het [REDACTED] van oordeel dat er een weg die strekt tot publiek gebruik gelegen is tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. De weg is 1 meter breed. Het gemeentebestuur lijkt bijgevolg aan zet om de weg te onderhouden". De 'aangehaalde vonnissen' zijn twee vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 31 maart 1931 en 23 december 1931.⁵
- Bij besluit van 12 mei 2020 besliste het [REDACTED] onder meer het volgende⁶:

"Artikel 1.

Het [REDACTED] besluit dat bestuursdwang zal worden opgelegd aan mevrouw [REDACTED] wonende te [REDACTED] betreffende het belemmeren, hinderen, of onmogelijk maken van de toegang tot, het gebruik, of het beheer van een gemeenteweg.

Het betreft de weg gesitueerd tussen [REDACTED] richting [REDACTED] waarop de volgende vonnissen betrekking hebben:

- Het vonnis van 31 maart 1931 stelt dat de bewuste weg strekt tot het publiek gebruik tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. Tot aan de eigendom van [REDACTED] is er eveneens een (publiek) recht van doorgang voor paard en kar.
- Het vonnis van 25 november 1931 stelt dat de weg voor publiek gebruik exclusief doorgang verleent voor voetgangers. De weg is één meter breed.

...

Artikel 3.

De bestuursdwang omvat het toestaan van het onderhoud van de boven beschreven gemeenteweg, uitgevoerd door het personeel van de de gemeentelijke groendienst, door mevrouw [REDACTED] tegen uiterlijk 15 juli 2020."

Dit besluit van 12 mei 2020 heeft [REDACTED] bij monde van haar advocaat, ten aanzien van de [REDACTED] betwist per brief van 29 juni 2020⁷.

- Op 18 december 2020 hebben [REDACTED] en [REDACTED] een verzoekschrift neergelegd bij de [REDACTED] waarin ze aan de [REDACTED] vroegen om bij toepassing van artikel 13, §2 van het Gemeentewegendecreet vast te stellen dat een grondstrook met een breedte van 1,90 meter gelegen op het perceel

⁴ Stuk I.21d [REDACTED] & stuk 13 [REDACTED]

⁵ Stuk I.22 [REDACTED] & stuk 16 [REDACTED]

⁶ Stuk I.26 [REDACTED] & stuk 17 [REDACTED]

⁷ Stuk I.28 [REDACTED] & stuk 18 [REDACTED]

& stuk II.6 [REDACTED] en [REDACTED]

van [redacted] tegen de perceelsgrens met hun perceel [redacted] de voorbije 30 jaar door het publiek gebruikt werd⁸.

Bij besluit van 18 februari 2021 besliste de [redacted] van de [redacted] [redacted] (onder meer) het volgende⁹:

- o *“De gemeenteraad stelt conform het Decreet gemeentewegen vast dat de grondstrook gesitueerd tussen [redacted] gedurende de voorbije dertig jaar door het publiek gebruik werd.”*
- o *“De gemeenteraad belast conform het Decreet Gemeentewegen het college van burgemeester en schepenen met de opmaak van een rooilijnplan.”*
- o *“De gemeenteraad belast conform het Decreet Gemeentewegen het college van burgemeester en schepenen met de vrijwaring en het beheer van de weg overeenkomstig de in dit decreet opgenomen instrumenten en handhavingsbevoegdheden.”*

De argumentatie van het besluit van 18 februari 2021 bevat bovendien het volgende:

“Het gemeentewegendecreet (artikel 13 §5) stelt bovendien dat als de gemeente met betrekking tot een grondstrook al dertig jaar bezitshandelingen heeft gesteld waaruit de wil van de gemeente om eigenaar te worden van de wegbedding duidelijk tot uiting komt, dan is de gemeenteraad ertoe gerechtigd om de grondstrook zonder financiële vergoeding op te nemen in het openbaar domein. Voor de toepassing van deze regelgeving worden onder meer het aanbrengen van een duurzame wegverharding over het geheel of over een substantieel deel van de weg of het aanbrengen van openbare verlichting als bezitshandelingen worden beschouwd.

Ter plaatse moet ook vastgesteld worden dat er drie elektriciteitspalen uitgerust met de nodige elektriciteitsleidingen geplaatst werden ter hoogte van de weg, waardoor bijkomend blijkt dat de gemeente de wil heeft om eigenaar te worden van deze wegbedding.”

- Bij besluit van 8 juni 2021 besliste het [redacted] om aan [redacted] een last tot herstel op te leggen met betrekking tot de voormelde weg, waarbij de last tot herstel ertoe strekt om de door haar of in haar opdracht geplaatste afspanning op de weg te verwijderen tegen 2 augustus 2021, en om dit bij wijze van bestuursdwang door feitelijk handelen ten uitvoer te leggen indien de last tot herstel niet tegen uiterlijk 2 augustus 2021 is uitgevoerd¹⁰.

⁸ Stuk I.38 [redacted] stuk 22 [redacted] & stuk II.14 [redacted] en [redacted]
⁹ Stuk I.46 [redacted] stuk 21 [redacted] & stuk II.16 [redacted] en [redacted]
¹⁰ Stuk I.52 [redacted]

4 Er werden verschillende procedures ingesteld:

- Bij dagvaarding, betekend op 3 juli 2020, heeft [REDACTED] voor de rechtbank van eerste aanleg te Leuven een procedure ingesteld tegen de [REDACTED]

Bij verzoekschrift, neergelegd op 18 januari 2021, zijn [REDACTED] en [REDACTED] vrijwillig tussengekomen in deze procedure.

Deze procedure kadert in de discussie met betrekking tot het openbaar wegje dat als publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang zou rusten op het perceel A341C van [REDACTED] en was onder meer gericht tegen de hoger vermelde beslissing van het [REDACTED] van 12 mei 2020.

Bij vonnis van 26 oktober 2021 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Leuven (zetelend in eerste aanleg) zich zonder rechtsmacht verklaard voor wat betreft de vordering van [REDACTED] om de beslissing van het [REDACTED] van 12 mei 2020 nietig te verklaren en op te heffen. Voor wat betreft de overige vorderingen verwees de rechtbank van eerste aanleg de zaak naar het vreedegerecht van het kanton Diest.

Na verwijzing was deze procedure voor het vreedegerecht gekend onder het rolnummer 21A778.

- Bij dagvaarding, betekend op 2 november 2020, hebben [REDACTED] en [REDACTED] voor het vreedegerecht van het kanton Diest een procedure ingesteld tegen [REDACTED]

Deze procedure, voor het vreedegerecht gekend onder het rolnummer 20A877, heeft hoofdzakelijk betrekking op geschillen die kaderen in het nabuurschap tussen partij [REDACTED] en partijen [REDACTED] en [REDACTED]

Bij tussenvonnis van 2 juli 2021 heeft de vrederechter de vorderingen van [REDACTED] en [REDACTED] ontvankelijk verklaard en, alvorens over de grond van de zaak te beslissen, een plaatsopneming bevolen.

Deze plaatsopneming ging door op 23 september 2021. Daarvan werd een proces-verbaal opgesteld.

- Bij dagvaarding, betekend op 5 mei 2021, heeft [REDACTED] voor het vreedegerecht van het kanton Diest een procedure ingesteld tegen de [REDACTED]

Bij verzoekschrift, neergelegd op 9 juli 2021, zijn [REDACTED] en [REDACTED] vrijwillig tussengekomen in deze procedure.

Deze procedure, voor het vredegerrecht gekend onder het rolnummer 21A336, kadert in de discussie met betrekking tot het openbaar wegje dat als publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang zou rusten op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] en was onder meer gericht tegen het voormelde besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021.

- Bij verzoekschrift, ingediend op 29 juli 2021, heeft [REDACTED] bij de raad van state de nietigverklaring gevorderd van het voormelde besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 8 juni 2021.

5 De vrederechter heeft bij vonnis van 19 april 2022 de procedures met de rolnummers 21A778, 20A877 en 21A336 samengevoegd wegens samenhang en vervolgens als volgt beslist:

“...

Zegt voor recht dat de vrijwillige tussenkomst van partijen [REDACTED] in de procedures 21a778 en 21a336 ontvankelijk is.

Verklaart zich zonder rechtsmacht in de voor dit vredegerrecht hangende procedure gekend onder 21a778 houdende verzet tegen de bij beslissing van 12 mei 2020 van de [REDACTED] opgelegde bestuursdwang, voor wat betreft de vordering van partij [REDACTED] om de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020 (inzake de bestuursdwang) nietig te verklaren en op te heffen.

Verklaart zich zonder rechtsmacht in de voor dit vredegerrecht hangende procedure gekend onder 21a336 tegen de beslissing van 18 februari 2021 van de [REDACTED] [REDACTED] in zoverre de vordering van partij [REDACTED] ertoe strekt om de gemeenteraadsbeslissing van 18 februari 2021 (inzake het gedurende de voorbije dertig jaar gebruik door het publiek van de grondstrook tussen de [REDACTED] nietig of ontoepasbaar te verklaren.

Verklaart zich tevens zonder rechtsmacht om te zeggen voor recht dat er geen gemeenteweg is gesitueerd op de eigendom van partij [REDACTED]

Verklaart de overige vorderingen van partij [REDACTED] lastens de [REDACTED] [REDACTED] zoals geformuleerd in de procedures gekend bij dit vredegerrecht onder 21a778 en 21a336 ontvankelijk doch ongegrond en wijst haar hiervan af.

Verklaart alle vorderingen op hoofdeis van partijen [REDACTED] in de procedure 20a877 ontvankelijk, doch slechts gegrond in navolgende mate.

Verklaart de vorderingen op tegeneis van partij [REDACTED] in de procedure 20a887 ontvankelijk doch slechts gegrond in navolgende mate.

Machtigt partijen [REDACTED] om het erf van partij [REDACTED] gelegen

te Tielt-Winge, [redacted] kadastraal gekend Tielt-Winge, [redacted] de afdeling, [redacted] sectie [redacted] nr. [redacted] te betreden om de volgende werken te laten uitvoeren aan de muur van hun woning en carport, gelegen te Tielt-Winge, [redacted] [redacted] (kadastraal gekend Tielt-Winge, [redacted] de afdeling, [redacted] sectie [redacted] nr. [redacted] :

a) Wat betreft de deuk en barsten in de muur van de carport, en de verschuiving van de muur : de werken, vermeld in de offerte d.d. 01.10.2020 van [redacted] t.b.v. € 4.950,00, met de omschrijving : "Voor de muur".

Minstens te zeggen voor recht dat eisende partijen alle noodzakelijke werken mogen laten uitvoeren voor de herstelling van deze deuk, barsten en verschuiving van de muur.

b) Wat betreft de schade, ontstaan aan de muren van de woning en de carport door het water, en ter voorkoming van nieuwe waterschade : de werken, vermeld in de offerte d.d. 01.10.2020 van [redacted] t.b.v. € 8.500,00 met de omschrijving "Behandeling muur tegen insijpelend vocht".

Minstens te zeggen voor recht dat partijen [redacted] alle noodzakelijke werken mogen laten uitvoeren voor de herstelling van de schade, ontstaan aan de muren van de woning en de carport door het water, en ter voorkoming van nieuwe waterschade.

Te zeggen voor recht dat deze werken mogen uitgevoerd worden gedurende 15 opeenvolgende werkdagen (zaterdagen, zondagen en feestdagen niet inbegrepen).

Tot slot te zeggen voor recht dat partijen [redacted] deze werken mogen laten uitvoeren na de betekening van het tussen te komen vonnis én na verloop van 14 kalenderdagen, ingaande de dag na postdatum van de aangetekende brief waarmee zij partij [redacted] in kennis stellen van de beoogde werken.

Zegt voor recht dat geen der partijen een voertuig of de voertuigen van bezoekers mag laten stilstaan of parkeren op de bedding van de conventionele erfdienstbaarheid van overgang, die zich bevindt op het perceel van partijen [redacted] op de strook van 3 meter tegen de noordelijke perceelgrens van dit perceel, tussen de openbare weg [redacted] en het perceel van partij [redacted]

Zegt voor recht dat de bedding van deze conventionele erfdienstbaarheid van overgang aangeduid is op het door landmeter [redacted] getekende opmetingsplan d.d. 02.03.1999 en de hiertoe aangebrachte arcering in blauw/paars, aangegeven in de legende van de rechterbovenzijde.

Veroordeelt partijen [redacted] opzichtens partij [redacted] alsook partij [redacted] opzichtens partijen [redacted] tot een dwangsom van € 100,00 per vastgestelde overtreding, per voertuig, per dag. Bewijs dient geleverd te worden middels een foto, te situeren in dag, maand, jaartal én tijdstip, alsook in ruimte. De dwangsom wordt beperkt tot een bedrag van maximaal € 10.000 elk.

Zegt voor recht dat de scheidingslijn tussen de percelen van partijen gelegen te [REDACTED]
[REDACTED] ligt tussen de puntnummers 39-44 overeenkomstig het opmetingsplan, de
toelichtingen en het proces-verbaal van afpaling d.d. 10.06.2000 zoals opgesteld door
landmeter [REDACTED]

Wijst alle overige vorderingen op hoofd-, tegen- en tussenvordering af.

Begroot de gerechtskosten in de procedure 21a778

- in hoofde van partij [REDACTED] op € 260,06 dagvaarding, inclusief € 20,00 hoofdens bijdrage voor het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, inclusief BTW en op € nihil inzake rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van de [REDACTED] op € 1.680,00 rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van partijen [REDACTED] op € 1.680,00 rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van de Belgische Staat - FOD Financiën op € 50,00 rolrecht.

Legt de kost van dagvaarding en rolrecht definitief ten laste van partij [REDACTED]

Veroordeelt partij [REDACTED] tot betaling aan de [REDACTED] en aan de partijen [REDACTED] elk € 105,00 rechtsplegingsvergoeding.

Begroot de gerechtskosten in de procedure 21a336

- in hoofde van partij [REDACTED] op € 250,57 dagvaarding, inclusief € 20,00 hoofdens bijdrage voor het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, inclusief BTW en op € nihil inzake rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van de [REDACTED] op € 1.680,00 rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van partijen [REDACTED] op € 1.680,00 rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van de Belgische Staat - FOD Financiën op € 50,00 rolrecht.

Legt de kost van dagvaarding en rolrecht definitief ten laste van partij [REDACTED]

Veroordeelt partij [REDACTED] tot betaling aan de [REDACTED] en aan de partijen [REDACTED] elk van € 105,00 rechtsplegingsvergoeding.

Begroot de gerechtskosten in de procedure 20a887

- in hoofde van partij [REDACTED] op € 199,06 dagvaarding, inclusief € 20,00 hoofdens bijdrage voor het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand, inclusief BTW, op 77,34 verplaatsingskost en op € 1.680,00 rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van partij [REDACTED] op nihil inzake rechtsplegingsvergoeding,
- in hoofde van de Belgische Staat - FOD Financiën op € 50,00 rolrecht.

Legt de kosten van dagvaarding en verplaatsing ten belope van de helft definitief ten laste van partijen [REDACTED]

Veroordeelt partij [REDACTED] ten belope van de helft tot de kosten van dagvaarding en verplaatsing tot betaling aan partijen [REDACTED]

Veroordeelt elk der partijen tot betaling van de helft van het rolrecht aan de Belgische Staat, elk ten bedrage van € 25,00 en dit na uitnodiging.

Slaat de rechtsplegingsvergoedingen om.”

6 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 18 mei 2022, heeft [REDACTED] hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 19 april 2022.

Zowel de [REDACTED] als [REDACTED] en [REDACTED] hebben bij conclusie incidenteel hoger beroep ingesteld tegen het vonnis.

7 Bij arrest van 28 april 2023 heeft de raad van state het vernietigingsberoep van [REDACTED] tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 8 juni 2021, verworpen¹¹.

III. De vorderingen in hoger beroep

1 [REDACTED] vordert in haar laatste conclusie het volgende:

“Mevrouw [REDACTED] (appellante - concludante) akte te verlenen van het hoger beroep dat zij instelt tegen het vonnis van 19 april 2022 van het Vrederecht van het kanton Diest in de samengevoegde procedures gekend onder de rolnummers 20A877, 21A336 en 21A778;

Het hoofdberoep van mevrouw [REDACTED] ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Het incidenteel beroep van de [REDACTED] en de [REDACTED] voor zover ontvankelijk, ongegrond te verklaren;

Het vonnis d.d. 19.04.2022 van het Vrederecht van het kanton Diest in de procedures gekend onder de rolnummers 20A877, 21A336 en 21A778 nietig te verklaren, alleszins en ten minste in zoverre niet is geantwoord op de middelen van concludante, en teniet te doen, alleszins en ten minste te hervormen, in zoverre in de procedures 21A778 en 21A336 de vrijwillige tussenkomst van [REDACTED] ontvankelijk is verklaard, de Vrederechter zich zonder rechtsmacht verklaarde, de vorderingen van concludante als ongegrond zijn afgewezen en in de procedure 20A877 de hoofdvorderingen en eisuitbreidingen van [REDACTED] ontvankelijk en

¹¹ Stuk 29 [REDACTED]

gegrond zijn verklaard en de tegenvorderingen van concludante ongegrond zijn verklaard en in zoverre concludante werd veroordeeld tot de gerechtskosten, en opnieuw rechtdoende:

A. M.b.t. het geschil tussen [redacted] en de [redacted] over de beweerde weg (hoger beroep tegen de procedures 21A336 en 21A778 Vrederecht Diest):

De oorspronkelijke hoofdvorderingen van mevrouw [redacted] ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De exceptie van rechtsmacht van de [redacted] voor zover ontvankelijk, ongegrond te verklaren en de [redacted] ervan af te wijzen;

De oorspronkelijke tegenvordering in ondergeschikte orde van de [redacted] voor zover ontvankelijk, ongegrond te verklaren en haar ervan af te wijzen;

De vrijwillige tussenkomst van de [redacted] ontoelaatbaar, onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;

De oorspronkelijke tegenvorderingen van de heer en mevrouw [redacted] af te wijzen als ontoelaatbaar, onontvankelijk, minstens ongegrond;

Dienvolgens rechtdoende op de vorderingen van concludante:

1) Te zeggen voor recht dat Uw Rechtbank rechtsmacht heeft en bevoegd is om te oordelen over de vorderingen van concludante;

2) Alvorens verder recht te doen ten gronde een plaatsopneming ter plaatse te [redacted] te bevelen

3) Te zeggen voor recht dat er geen voetweg (gemeenteweg) en/of geen publieke erfdienstbaarheid van overgang bestaat, noch gesitueerd is, tussen de percelen [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted] en [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted] te Tielt-Winge, noch op de eigendom van concludante gelegen te Tielt-Winge, [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted]).

In ondergeschikte orde en alvorens recht te doen ten gronde:

- Een deskundigenonderzoek te bevelen en een gerechtsdeskundige (of college van deskundigen) aan te stellen onder meer met als opdracht advies te verlenen over de vraag of er een voetweg (gemeenteweg) is gesitueerd of bestaat tussen de percelen [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted]) en [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted] te Tielt-Winge of op de eigendom van concludante gelegen te Tielt-Winge, [redacted] (kadastraal gekend sectie [redacted] nr [redacted]) en te antwoorden op alle vragen en

opmerkingen van de partijen die hierop betrekking hebben.

De [REDACTED] te veroordelen tot de kosten van het deskundigenonderzoek. Concluante het voordeel van de volledige kosteloze rechtsbijstand toe te kennen voor de eventuele kosten ten hare laste van het bevelen deskundigenonderzoek. Te zeggen voor recht dat de door de Rechtbank aangestelde gerechtsdeskundige zijn diensten kosteloos zal verlenen t.a.v. concluante.

- Te zeggen voor recht dat de heer en mevrouw [REDACTED] de stukken P1, P5, P8, P9 en P12 die ze aan landmeter [REDACTED] overmaakten, dienen over te leggen in onderhavige procedure, alsook alle aktes m.b.t. de percelen kadastraal gekend als sectie [REDACTED] nr [REDACTED] en [REDACTED] in toepassing van art. 877 Ger.W.

- In zoverre in enige mate geloof zou kunnen worden gehecht aan de vermeende getuigenverklaringen, een getuigenverhoor te bevelen en getuigen op te roepen die beweren de beweerde weg tussen de percelen [REDACTED] en [REDACTED] meer dan dertig jaar te gebruiken;

4) Te zeggen voor recht dat er geen grondstrook is gesitueerd tussen de percelen [REDACTED] (kadastraal gekend sectie [REDACTED] nr [REDACTED] en [REDACTED] (kadastraal gekend sectie [REDACTED] nr [REDACTED] richting [REDACTED] te Tielt-Winge, noch op de eigendom van concluante gelegen te Tielt-Winge, [REDACTED] (kadastraal gekend sectie [REDACTED] nr [REDACTED] die door het publiek werd gebruikt gedurende de voorbije dertig jaar;

In ondergeschikte orde en alvorens recht te doen ten gronde:

In zoverre in enige mate geloof zou kunnen worden gehecht aan de georkestreerde petitie, een getuigenverhoor te bevelen en getuigen op te roepen die beweren de kwestieuze grondstrook tussen de percelen [REDACTED] en [REDACTED] gedurende de voorbije dertig jaar te gebruiken;

5) Het gemeenteraadsbesluit van de [REDACTED] van 18 februari 2021 inzake de vaststelling dat de grondstrook gesitueerd tussen [REDACTED] gedurende de voorbije dertig jaar door het publiek gebruikt werd (met als titel "vaststelling dertig jarig publiek gebruik als weg") nietig, onwettig, alleszins en tenminste buiten toepassing, ontoepasbaar en in elk geval onuitvoerbaar, te horen verklaren;

6) Het collegebesluit van de [REDACTED] van 12 mei 2020 houdende het opleggen aan [REDACTED] van een bestuursdwang betreffende het beweerd belemmeren, hinderen of onmogelijk maken van de toegang tot, het gebruik of het beheer van een beweerd gemeenteweg onwettig te horen verklaren, alleszins en minstens buiten toepassing te laten, in elk geval onuitvoerbaar te horen verklaren;

7) De [REDACTED] verbod op te leggen om de eigendom van concluante gelegen te Tielt-Winge, [REDACTED] te betreden of er zich toegang te

verschaffen en dit onder verbeurte van een dwangsom in hoofde van de [REDACTED] [REDACTED] ten voordele van conluante van 3.500,00 € (drieduizendvijfhonderd euro) per niet-naleving vanaf de betekening van huidige dagvaarding;

8) De [REDACTED] te horen veroordelen om aan conluante een materiële schadevergoeding te betalen ten bedrage van 2.500,00 € (tweeduizendvijfhonderd euro), te vermeerderen met de vergoedende interesten en de gerechtelijke interesten;

In ondergeschikte orde en in zoverre Uw Rechtbank per impossibile van oordeel zou zijn dat de [REDACTED] kon vaststellen dat er op de eigendom van conluante een grondstrook is gesitueerd op de eigendom van conluante dat de voorbije 30 jaar door het publiek is gebruikt en/of er een weg en/of publieke erfdiensbaerheid zou gesitueerd op de eigendom van conluante, [REDACTED] te veroordelen om aan conluante een schadevergoeding wegens waarvermindering te betalen, voorlopig en in afwachting van de begroting door een notaris en/of deskundige-schatter, begroot op 1,00 € provisioneel met raming van de vordering op 150.000,00 € (honderdvijftigduizend euro), te vermeerderen met de vergoedende interesten en de gerechtelijke interesten;

9) De [REDACTED] te horen veroordelen om aan conluante een morele schadevergoeding te betalen ten bedrage van 5.000,00 € (vijfduizend euro), te vermeerderen met de vergoedende interesten en de gerechtelijke interesten;

10) De [REDACTED] en de heer en mevrouw [REDACTED] elk te horen veroordelen in de kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;"

2 [REDACTED] vorderen in hun laatste conclusie het volgende:

"...

1. WAT BETREFT HET GESCHIL INZAKE DE WEG (DE PUBLIEKRECHTELIJKE ERFDIENSTBAARHEID VAN OVERGANG) :

1.1 Het vonnis van de eerste Rechter geheel te bevestigen.

Dienvolgens, de vrijwillige tussenkomst van conluanten in de procedures, aanvankelijk voor de eerste Rechter gekend onder A.R. 21.A.336 en 21.A.778, ontvankelijk te verklaren en te zeggen voor recht dat de Rechtbank geen rechtsmacht heeft (niet de bevoegdheid heeft) om te oordelen over de vorderingen van [REDACTED] inzake de weg (de publiekrechtelijke erfdiensbaerheid van overgang), ingesteld in al de voor de eerste Rechter gevoerde procedures.

1.2 Minstens,

conluanten akte te verlenen van het feit dat zij zich aansluiten bij het verweer, dat [REDACTED] ontwikkelt tegen alle vorderingen van [REDACTED]

waarmee laatstgenoemde het besluit van de gemeenteraad van Tielt-Winge d.d. 18.02.2021 betwist.

Op grond van die argumentatie en de door conluanten in deze conclusie uiteengezette argumenten de vordering van om dat besluit "nietig, onwettig, buiten toepassing, ontoepasbaar en onuitvoerbaar" te verklaren, onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Als gevolg hiervan, te zeggen voor recht dat de vordering van betreffende het beweerde niet-bestaan van de weg onontvankelijk, minstens ongegrond is.

1.3 In nog meer ondergeschikte orde,
de vordering van betreffende het beweerde niet-bestaan van de gemeenteweg/voetweg/publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren omwille van de exceptie van gewijsde, nl. het gezag van gewijsde van de vonnissen d.d. 31.03.1931 en 23.12.1931 van de Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

1.4 In nog meer ondergeschikte orde,
het bestaan van de gemeenteweg vast te stellen of minstens het 30-jarig gebruik van de weg als volgt :

Te zeggen voor recht dat er zich op de eigendom van gelegen te Tielt-Winge (sectie ,) (kadastraal gekend sectie nr.) een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang bevindt met een breedte van 1,6 meter, gelegen tegen de scheidingslijn met het perceel van conluanten, dat gelegen is te Tielt-Winge (sectie ,) (kadastraal gekend sectie nr.).

Minstens conform art. 13 § 4 van het Decreet d.d. 03.05.2019, houdende de gemeentewegen, te zeggen voor recht dat die strook grond gedurende 30 jaar door het publiek gebruikt werd.

Voor zoveel als nodig, conluanten toe te laten met een getuigenverhoor het bewijs te leveren van de volgende feiten :

1. Op de eigendom van gelegen te Tielt-Winge (kadastraal gekend sectie nr.) loopt al meer dan 30 jaar een weg met een breedte van ca. 1, 6 meter, en dit tegen de scheidingslijn met het perceel van conluanten, dat gelegen is te Tielt-Winge (kadastraal gekend sectie nr. 340/N).

Die weg loopt er al minstens sedert 01.01.1989, nl. sedert
(Het jaartal dient vermeld te worden door de getuige).

Deze weg werd/wordt door het publiek in het algemeen al die tijd voortdurend en onafgebroken, ongestoord, openbaar en niet dubbelzinnig gebruikt.

2. De voormelde weg loopt verder door voorbij de eigendommen van conluanten en [REDACTED], en geeft uit op de [REDACTED]

Ook dit gedeelte van de weg, tot hij uitgeeft op de [REDACTED] wordt al meer dan 30 jaar door het publiek in het algemeen gebruikt, nl. sedert (Het jaartal dient vermeld te worden door de getuige).

- 1.5 [REDACTED] het verbod op te leggen om conluanten te hinderen bij het gebruik van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang.

Haar tevens te veroordelen tot betaling van een dwangsom van € 500,00 aan conluanten voor iedere overtreding van dit verbod.

Conluanten akte te verlenen van het incidenteel beroep, dat zij instellen tegen het vonnis van de eerste Rechter, die deze vorderingen van conluanten ten onrechte ongegrond verklaarde. Deze incidentele beroepen ontvankelijk en gegrond te verklaren, en dienvolgens te oordelen zoals hierboven vermeld (na dit randnr. 1.5).

- 1.6 De vordering van [REDACTED] krachtens art. 877 Ger. W. ongegrond te verklaren.

- 1.7 Tot slot, de door [REDACTED] gevorderde plaatsopneming af te wijzen."

- 3 De [REDACTED] vordert in haar laatste conclusie het volgende:

"Rechtdoende over het principaal hoger beroep, deze onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.

Dienvolgens het bestreden vonnis te bevestigen.

Appellante te veroordelen tot de kosten, inclusief betaling aan conluante van de RPV van 4.500 EUR

In ondergeschikte orde en alvorens verder recht te doen, de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te stellen: "Schenden de artikelen 13 §5 en 28 van het Gemeentewegendecreet de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet doordat de gemeentebesturen geen vergoeding verschuldigd zijn in geval van eigendomsverwerving van een grondstrook na vaststelling van 30- jaar publiek gebruik, maar wel zulke vergoeding verschuldigd zijn aan de eigenaar van een grondstrook wanneer die na vaststelling van 30 jaar publiek gebruik wordt bezwaard met een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang ?"

Rechtdoende over de tegenvordering (in ondergeschikte orde gesteld):

In de onmogelijke hypothese dat Uw rechtbank zou oordelen dat zij rechtsmacht heeft en tevens bevoegd is om te oordelen over de hoofdvordering, en tevens zou oordelen dat het haar toekomt om te oordelen over het al dan niet bestaan van een gemeenteweg, te zeggen voor recht dat de gemeenteweg gelegen op appellantes perceel [REDACTED] kadastraal gekend [REDACTED] de afdeling, sectie [REDACTED], nr. [REDACTED] en zoals vermeld op het opmetingsplan van landmeter [REDACTED] dat als bijlage bij zijn PV van afpaling van 10 juni 2000 is gevoegd, bestaat, casu quo te zeggen voor recht dat er op de vermelde eigendom van appellante een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van overgang is gelegen met een breedte van 1,6 m, gelegen tegen de scheidingslijn met het perceel van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] kadastraal gekend [REDACTED] de afdeling, sectie [REDACTED], nr. [REDACTED]

Voor zoveel als nodig concluante toe te laten om het bewijs hiervan te leveren met alle middelen rechtens, inclusief getuigenverhoor.”

IV. Beoordeling

1 Voorafgaand: afbakening van de beoordeling in dit vonnis

De geschillen tussen partijen worden in de conclusies opgesplitst in twee luiken, meer bepaald een luik betreffende een betwiste weg (publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang) en een luik betreffende vorderingen die kaderen in het nabuurschap van partij [REDACTED] en partijen [REDACTED] en [REDACTED]

De hiernavolgende beoordeling beperkt zich tot het luik betreffende de betwiste weg (publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang).

2 De ontvankelijkheid van het hoger beroep van [REDACTED] het incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] en het incidenteel hoger beroep van [REDACTED]

Er werd geen akte van betekening neergelegd. Het hoger beroep van [REDACTED] het incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] en het incidenteel hoger beroep van [REDACTED] werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.

Het hoger beroep van [REDACTED] het incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] en het incidenteel hoger beroep van [REDACTED] zijn ontvankelijk.

3 De gegrondheid van het hoger beroep van [REDACTED] het incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] en het incidenteel hoger beroep van [REDACTED] en [REDACTED] – de vorderingen partijen

3.1 De vrijwillige tussenkomsten van [REDACTED]

3.1.1 [REDACTED] stelt dat [REDACTED] geen belang en hoedanigheid hadden om vrijwillig tussen te komen in de procedures die zij aanhangig heeft gemaakt tegen de [REDACTED] (procedures voor het vrederecht gekend onder de rolnummers 21A778 en 21A336), zodat hun vrijwillige tussenkomst onontvankelijk had moeten worden verklaard door de vrederechter.

3.1.2 [REDACTED] betwisten deze ontvankelijkheidsexceptie en stellen dat zij als buurtbewoner wel degelijk een wettig belang en wettige hoedanigheid hadden om tussen te komen in de procedures die [REDACTED] aanhangig heeft gemaakt tegen de [REDACTED]

3.1.3 De procedures die [REDACTED] heeft ingesteld tegen de [REDACTED] (de procedures voor het vrederecht gekend onder de rolnummers 21A778 en 21A336) omvatten het geschil met betrekking tot het al dan niet bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang op het perceel [REDACTED] van [REDACTED]

Als buurtbewoners, en dus potentiële gebruikers van deze betwiste publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, hadden [REDACTED] belang en hoedanigheid om tussen te komen in deze procedures ten einde ook in eigen naam te vorderen dat het bestaan van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang door de rechter wordt vastgesteld.

De vrederechter heeft bijgevolg terecht de vrijwillige tussenkomsten van [REDACTED] [REDACTED] ontvankelijk verklaard.

3.2 Rechtsmacht

3.2.1 De [REDACTED] en [REDACTED] stellen dat de rechtbank geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de vorderingen van [REDACTED] inzake de betwiste weg (de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang), behoudens over de aansprakelijkheidsvorderingen van [REDACTED] tegen de [REDACTED]

3.2.2 [REDACTED] betwist de exceptie van rechtsmacht die wordt ingeroepen door de [REDACTED] en door [REDACTED]

3.2.3 De rechtbank is slechts zonder rechtsmacht om te oordelen over de vorderingen van [REDACTED] in de mate dat zij vordert om een beslissing van een administratieve overheid te verwijderen uit het rechtsverkeer.

Dergelijke vorderingen behoren immers tot het 'objectief' contentieux waarvoor alleen de administratieve rechtbanken over rechtsmacht beschikken.

De rechtbank is bijgevolg zonder rechtsmacht voor zover [REDACTED] de nietigverklaring vordert van het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021.

In aanleg van hoger beroep vordert [REDACTED] niet langer de nietigverklaring of de

opheffing van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020.

3.2.4 De rechtbank beschikt anderzijds, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, in beginsel wel over de vereiste rechtsmacht om de zowel de externe als de interne wettigheid van een beslissing van een administratieve overheid te controleren wanneer één eiser de onwettigheid van deze beslissing inroept in het kader van een geschil over een subjectief (burgerlijk of politiek) recht dat tot de bevoegdheid van de rechtbank behoort. De rechtbank heeft ook de rechtsmacht om de onrechtmatige aantasting van een subjectief recht door een administratieve overheid te voorkomen en te herstellen.

De beslissing van een administratieve overheid is onder meer onwettig wanneer de feitelijke of juridische grondslag van deze beslissing niet bewezen of onjuist is.

3.2.5 [REDACTED] stelt een eigendomsvordering in die tot doel heeft het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang op haar perceel [REDACTED] gerechtelijk te laten ontkennen.

Accessoir aan deze eigendomsvordering vordert [REDACTED] om aan de [REDACTED] het verbod op te leggen om haar perceel [REDACTED] te betreden of er zich toegang tot te verschaffen.

Daarnaast vordert [REDACTED] op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Oud Burgerlijk Wetboek, van de [REDACTED] de betaling van een materiële schadevergoeding en een morele schadevergoeding omwille van het beweerd onrechtmatig handelen van de [REDACTED] (waaronder de onrechtmatige schending van haar eigen eigendomsrecht). Ondergeschikt maakt [REDACTED] ten aanzien van de [REDACTED] aanspraak op een vergoeding wegens waardevermindering.

Tot slot vordert [REDACTED] om te zeggen voor recht dat zij niet gehouden is tot de betaling van het bedrag van 250,00 euro die de [REDACTED] aan haar heeft gefactureerd (factuur met nummer 2020/135/V20 van op 4 juni 2020), en om te zeggen voor recht dat de [REDACTED] deze factuur moet crediteren, omdat dit bedrag zou zijn gefactureerd op grond van een onwettige beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] (namelijk het besluit van 12 mei 2020).

3.2.6 Met toepassing van artikel 591, 3° van het Gerechtelijk Wetboek is de vrederechter bevoegd voor geschillen inzake erfdienstbaarheden. Deze wettelijke bepaling, noch enige andere wettelijke bepaling, voorziet in een uitzondering voor een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang. Ook daarvoor is de vrederechter bijgevolg principieel bevoegd.

Het decreet van 23 mei 2019 houdende de gemeentewegen (het Gemeentewegendecreet) heeft de principiële wettelijk verankerde bevoegdheid van de vrederechter voor de behandeling van geschillen inzake erfdienstbaarheden, met inbegrip van publiekrechtelijke erfdienstbaarheden, niet onttrokken aan de rechterlijke macht, voor zover al zou worden aangenomen dat de decretale regelgever daartoe al (impliciet) bevoegd zou zijn geweest,

wat betwistbaar lijkt te zijn.

De rechtbank heeft dus de rechtsmacht om te oordelen over de eigendomsvordering, en de daarmee accessoire vordering, van [REDACTED]

In het kader van de beoordeling van deze vorderingen heeft de rechtbank de rechtsmacht om de wettigheid te controleren van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020 en van het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021, nu de onwettigheid van deze besluiten wordt opgeworpen door [REDACTED]

Het gegeven dat [REDACTED] bij de raad van state geen beroep heeft ingesteld tegen deze besluiten, doet geen afbreuk aan deze rechtsmacht.

Ook in het kader van de overige vorderingen van [REDACTED] (de vorderingen tot schadevergoeding en de vordering met betrekking tot een factuur van de [REDACTED] heeft de rechtbank de rechtsmacht om de wettigheid te controleren van de voormelde besluiten.

3.2.7 Uit wat voorafgaat volgt dat het bestreden vonnis als volgt wordt hervormd: de rechtbank verklaart zich slechts zonder rechtsmacht voor zover [REDACTED] de nietigverklaring vordert van het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021.

3.3 Onderzoeksmatregelen – overlegging van stukken

3.3.1 De rechtbank gaat in de huidige stand van het geding niet in op het verzoek van [REDACTED] om alvorens recht te doen een plaatsopneming, een deskundigenonderzoek en/of een getuigenverhoor te bevelen.

De rechtbank acht zich op grond van de voorgelegde stukken voldoende geïnformeerd om het voorliggende geschil minstens gedeeltelijk te beoordelen.

3.3.2 De rechtbank gaat evenmin op de vordering van [REDACTED] en [REDACTED] op grond van artikel 877 van het Gerechtelijk Wetboek te veroordelen tot het overleggen van de stukken P1, P5, P8, P9 en P12 die zij aan landmeter [REDACTED] overmaakten en tot het overleggen van alle aktes met betrekking tot de percelen [REDACTED] en [REDACTED]

[REDACTED] toont immers niet aan dat deze stukken een bewijs inhouden van een terzake dienend feit. Bovendien is zeer twijfelachtig dat [REDACTED] deze stukken in hun bezit hebben.

3.4 De betwiste weg

3.4.1 De discussie tussen partijen heeft in essentie betrekking op de vraag of er over het perceel [REDACTED] van [REDACTED] langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel

_____ van _____ een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang loopt.

_____ betwist niet dat er actueel een grondstrook/opening aanwezig is op haar perceel _____ tussen de afsluiting op haar perceel _____ en de zijgevel van de woning en de afsluiting op het perceel _____ van _____ stelt dat er evenwel geen sprake is van een wegje, laat staan van een wegje met een publiek karakter.

De _____ en _____ en _____ stellen daarentegen dat er over deze grondstrook een wegje loopt dat een openbaar karakter heeft, en als een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang rust op het perceel _____ van _____

_____ vordert om door de rechtbank te laten vaststellen dat er geen publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang op haar perceel _____ rust.

De _____ en _____ en _____ vorderen (ondergeschikt) het omgekeerde.

3.4.2 De _____ en _____ en _____ voeren aan dat het bestaan van de betwiste publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang niet meer ter discussie kan worden gesteld door _____ omdat het bestaan ervan reeds werd erkend in een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931. De _____ en _____ beroepen zich op het gezag van gewijsde van dit vonnis.

3.4.3 _____ betwist dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931 betrekking heeft op een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang die over haar perceel _____ zou lopen. Volgens _____ is de publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang waarvan het bestaan werd erkend in het vonnis van 23 december 1931 gelegen op andere percelen.

3.4.4 De betwiste publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang is volgens de _____ en _____ en _____ een onderdeel van een openbaar wegje dat de _____ verbindt met de _____ (waaraan de percelen van _____ en van _____ zijn gelegen).

Er bestaat geen betwisting tussen partijen dat er 1) vanaf de _____ onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang, een openbare weg loopt (bruikbaar voor voertuigen) tot aan de percelen _____ en _____ en 2) dat het bestaan van deze publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang werd vastgesteld in een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 31 maart 1931¹².

Er bestaat evenmin betwisting tussen partijen dat de rechtbank van eerste aanleg te Leuven

¹² Stuk I.21e _____ stuk 1 _____ & stukken II.12/1 en II.12/2 _____ en _____

in een vonnis van 23 december 1931 het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang heeft vastgesteld die, aansluitend op voormelde erfdienstbaarheid, verder doorloopt tot aan de [REDACTED].¹³

Partijen zijn het wel oneens over de ligging van de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang die werd vastgesteld in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931.

3.4.5 Naar het oordeel van de rechtbank is basis van de hiernavolgende bewijselementen bewezen dat het tracé van de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang die werd vastgesteld in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931 overeenstemt met het tracé van een wegje dat (onder meer) over het perceel [REDACTED] van [REDACTED] loopt, langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel [REDACTED].

- Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931 werd uitgesproken in het kader van een procedure die door [REDACTED] werd ingesteld tegen [REDACTED].

[REDACTED] was destijds de eigenaar van het perceel [REDACTED] en van de percelen [REDACTED] en [REDACTED] (toen nog één perceel, namelijk perceel [REDACTED]).

Uit het geheel van de voorliggende procedurestukken (vonnis en conclusies van partijen¹⁴ in deze procedure) blijkt dat de verbindingsweg tussen de [REDACTED] en [REDACTED] op een bepaald moment door [REDACTED] werd afgesloten ter hoogte van zijn percelen en dat deze verbindingsweg over de percelen van [REDACTED] liep tot aan de [REDACTED] (destijds de [REDACTED]).

- De in het vonnis van 23 december 1931 gebruikte bewoordingen dat het bewuste wegje (voetweg) de eigendom van [REDACTED] doorsnijdt (*"coupant"*)/oversteekt (*"traversant"*) zijn, in tegenstelling tot wat door [REDACTED] wordt beweerd, perfect verenigbaar met de ligging van de weg over het perceel [REDACTED] van [REDACTED] langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel [REDACTED] van [REDACTED], nu [REDACTED] destijds de eigenaar was van zowel perceel [REDACTED] als perceel [REDACTED]. Het wegje doorsneed/overstak inderdaad de eigendom van [REDACTED] die bestond uit verschillende aangesloten percelen (met name de percelen [REDACTED] en [REDACTED]).
- Op het voorliggende topografisch kaartmateriaal¹⁵, dat weliswaar dateert van na het vonnis van 23 december 1931 (de oudste topografische kaart dateert van 1963-1965), wordt er tussen de [REDACTED] en [REDACTED] aansluitend op openbare weg die vanaf de [REDACTED] loopt tot aan de percelen [REDACTED] en [REDACTED] enkel een wegje weergegeven dat in rechte lijn verder loopt tot aan de

¹³ Stuk I.21f [REDACTED] stuk 2 [REDACTED] & stukken II 11/1 en II.11/2 [REDACTED] en [REDACTED]

¹⁴ Stuk II.11/2 [REDACTED]

¹⁵ Stukken II.38/1a, II.38/1b, II.38/1c, II.38/2a, II.38/2b en II.38/3 [REDACTED] en [REDACTED]

_____ ter hoogte van de woning die destijds stond op het perceel _____ wat overeenstemt met een tracé over de percelen _____ en _____, en vervolgens over het perceel _____ van _____ tot aan de _____

- Uit de voorliggende schriftelijke verklaringen van een groot aantal personen¹⁶, die weliswaar betrekking hebben een gebruik dat dateert van na het vonnis van 23 december, blijkt dat zij als voetgangers/wandelaars (hoofdzakelijk) of als fietsers regelmatig gebruik hebben gemaakt van een wegje dat vanaf de _____ over het perceel _____ van _____ loopt, langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel _____ van _____, en dat vervolgens verder doorloopt tot aan de _____

3.4.6 Aangezien _____ de rechtsopvolger is van _____ met betrekking tot het perceel _____ heeft het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931 ten aanzien van haar gezag van gewijsde.

Uit niets blijkt dat er tegen dit vonnis een rechtsmiddel werd ingesteld. De rechtbank merkt in dit kader op dat het bestaan van de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, zoals in het vonnis van 23 december 1931 vastgesteld, namelijk een voetweg met een breedte van 1,00 meter, destijds in het kader van de procedure werd erkend door _____

3.4.7 Ingevolge het ontstaan van de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, waarvan het bestaan werd vastgesteld in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, kwam een gewone kleine (gemeentelijke) weg tot stand.

Na zijn totstandkoming kon deze weg niet meer door onbruik teloor gaan aangezien een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang in beginsel¹⁷ niet vatbaar is voor bevrijdende verjaring¹⁸.

Overeenkomstig artikel 85 van het Gemeentewegendecreet worden alle gemeentelijke wegen en buurtwegen in de zin van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen die bestaan op 1 september 2019, voor de toepassing van het Gemeentewegendecreet geacht een gemeenteweg te zijn.

Artikel 13, §4 van het Gemeentewegendecreet bepaalt verder dat, als het dertigjarige gebruik door het publiek is vastgesteld in een uitvoerbare rechterlijke uitspraak, de verplichting tot de opmaak van een rooilijnplan en de vestiging van een publiek recht van doorgang rechtstreeks uit die uitspraak voortvloeien.

Uit wat voorafgaat volgt dus dat in ieder geval, krachtens het vonnis van de rechtbank van

¹⁶ Stukken II.15 en II.18 _____

¹⁷ Een buurtweg die de vorm aannam van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang was daarentegen wel vatbaar voor bevrijdende verjaring, dit in tegenstelling tot een gewone kleine weg die de vorm aannam van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang.

¹⁸ R. PALMANS, S. LIERMAN en T. LEYS (eds.), Gemeentewegen, Intersentia, Antwerpen, 2020, p. 77-87, randnr. 30

eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, een gemeenteweg met een breedte van 1,00 meter aanwezig is op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel [REDACTED]

3.4.8 De vraag die zich vervolgens stelt is of deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, na het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, door verkrijgende verjaring breder is geworden.

De [REDACTED] en [REDACTED] en [REDACTED] nemen immers in conclusie het standpunt in dat de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] een breedte heeft van 1,60 meter.

De rechtbank stelt vast dat dit standpunt van de [REDACTED] en [REDACTED] en [REDACTED] in tegenspraak is met de beslissing die op 18 februari 2021, na een verzoek van [REDACTED] en [REDACTED] werd genomen door de gemeenteraad van de [REDACTED]

[REDACTED] en [REDACTED] vroegen immers aan de [REDACTED] om bij toepassing van artikel 13, §2 van het Gemeentewegendecreet vast te stellen dat een grondstrook met een breedte van 1,90 meter gelegen op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] tegen de perceelsgrens met hun perceel [REDACTED] de voorbije 30 jaar door het publiek gebruikt werd. Bij besluit van 18 februari 2021 heeft de gemeenteraad van de [REDACTED] dit publiek gebruik van deze grondstrook vastgesteld.

3.4.9 Een dertigjarig voortdurend en onafgebroken, openbaar en niet dubbelzinnig gebruik van een strook grond door eenieder, voor het openbaar verkeer, met de bedoeling de strook als zodanig te gebruiken en niet berust op een enkel gedogen door de eigenaar van het goed waarop de overgang wordt uitgeoefend, leidt tot het ontstaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang¹⁹.

3.4.10 Naar het oordeel van de rechtbank tonen de [REDACTED] en [REDACTED] en [REDACTED] op basis van de voorliggende stukken niet aan dat de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang waarvan het bestaan werd vastgesteld in het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, na dit vonnis, ingevolge verkrijgende verjaring breder dan 1,00 meter is geworden.

Uit het vonnis van 23 december 1931, en de conclusie die in het kader van deze procedure door de eiser werd neergelegd, blijkt dat er toen reeds aanspraak werd gemaakt op de vaststelling van het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang met een breedte van 1,60 meter. De rechtbank van eerste aanleg te Leuven wees echter deze gevorderde breedte af en oordeelde tot het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang met een breedte van 1 meter, exclusief te gebruiken door voetgangers.

¹⁹ Zie o.a. nuttig: Cass. 11 september 2020, AR C.19.0449.N

Het loutere gegeven dat er op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] een grondstrook aanwezig is die over een breedte van 1,60 meter of 1,90 meter kan worden gebruikt door voetgangers en fietsers, toont niet aan dat deze grondstrook over deze breedte(s) publiek gebruikt is geweest.

Ook een grondstrook met een breedte van 1,00 meter volstaat immers voor een publiek gebruik door voetgangers en fietsers.

Uit niets blijkt verder dat de plaatsgesteldheid ten tijde van het vonnis van 23 december 1931 van die aard was dat een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van doorgang met een breedte van meer dan 1,00 meter niet mogelijk was, noch wordt aangetoond dat het perceel [REDACTED] van [REDACTED] na het vonnis van 23 december 1931 specifiek werd ingericht voor een publiek gebruik van een grondstrook over een breedte van 1,60 meter of 1,90 meter.

Ook de voorliggende schriftelijke verklaringen van personen die, in een periode na het vonnis van 23 december 1931, gebruik hebben gemaakt van het wegje op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] tonen naar het oordeel van de rechtbank geen publiek gebruik aan over een breedte van meer dan 1,00 meter. In deze schriftelijke verklaringen is er immers slechts sprake van een gebruik van het wegje door (hoofdzakelijk) voetgangers/wandelaars en (ook) fietsers, waarvoor een breedte van 1,00 meter volstaat. De breedte van de weg die door een aantal van die personen wordt vermeld in hun verklaring, lijkt eerder betrekking te hebben op de aanwezige grondstrook, niet op het gebruik ervan.

Het bewijs van een publiek gebruik over een breedte van meer dan 1,00 meter wordt evenmin geleverd door het voorliggend opmetingsplan van landmeter [REDACTED] onderdeel van een proces-verbaal van afpaling van 10 juni 2000²⁰. De op dit opmetingsplan weergegeven breedte van de 'voetweg' op het perceel [REDACTED] is immers het gevolg van een foutieve lezing van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931. Landmeter [REDACTED] geeft namelijk, op grond van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, een 'voetweg' met een breedte van 1,60 meter weer op zijn opmetingsplan, terwijl de rechtbank in dat vonnis besloot tot het bestaan van een openbare weg met een breedte van 1,00 meter.

Ook andere voorliggende documenten leveren naar het oordeel van de rechtbank geen bewijs van een publiek gebruik over een breedte van meer dan 1,00 meter.

3.4.11 Naar het oordeel van de rechtbank tonen de [REDACTED] en [REDACTED] en [REDACTED] evenmin aan dat [REDACTED] of een van haar rechtsvoorgangers, na het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931, het bestaan hebben erkend van een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid met een breedte van meer dan 1,00 meter op het perceel [REDACTED]

Een dergelijke bekentenis kan niet worden afgeleid uit het reeds voormelde proces-verbaal van afpaling van 10 juni 2000 en bijhorend opmetingsplan van landmeter [REDACTED]. Deze documenten werden immers opgesteld in het kader van geschil met betrekking tot de ligging

²⁰ Stuk I.4b [REDACTED] stuk 3 [REDACTED] & stuk II.39/1 [REDACTED]

van de perceelsgrens tussen de percelen [REDACTED] en [REDACTED]. Het akkoord dat tussen de (toenmalige) eigenaars van de percelen [REDACTED] en [REDACTED] werd bereikt, reikt dan ook niet verder dan dit geschil (de ligging van de perceelsgrens). Bovendien is de weergegeven breedte van de 'voetweg' op het opmetingsplan van landmeter [REDACTED] het gevolg van een foutieve lezing van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931 (zie hoger).

Evenmin kan een dergelijke betekenis worden afgeleid uit het bouwplan²¹ dat was gevoegd aan de aanvraag van [REDACTED] tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van de bestaande woning en het bouwen van een nieuwe gezinswoning op haar perceel [REDACTED] (aanvraag die op 21 november 2016 bij de gemeente [REDACTED] werd ingediend). [REDACTED] maakt immers op basis van een schriftelijke verklaring van haar architect [REDACTED] aannemelijk dat er slechts een voetweg met een breedte van 1,60 meter werd weergegeven op het bouwplan op uitdrukkelijk verzoek van de [REDACTED] die dit als voorwaarde stelde voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning²².

3.4.12 Uit wat voorafgaat volgt dat het bestreden vonnis als volgt wordt hervormd: de rechtbank zegt voor recht dat, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, een gemeenteweg met een breedte van 1,00 meter aanwezig is op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel [REDACTED] waarbij het bestaan van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang werd vastgesteld in een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931.

Het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang met een breedte van meer 1,00 meter op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] is niet bewezen.

3.5 De eigendom van de wegbedding

3.5.1 Tussen [REDACTED] en de [REDACTED] lijkt ook discussie te bestaan, minstens bestaan te hebben, met betrekking tot het eigendomsrecht betreffende de wegbedding van de voormelde gemeenteweg.

3.5.2 In haar besluit van 18 februari 2021 stelde de gemeenteraad van de [REDACTED] onder 'argumentatie' het volgende:

"Het gemeentewegendecreet (artikel 13 §5) stelt bovendien dat als de gemeente met betrekking tot een grondstrook al dertig jaar bezitshandelingen heeft gesteld waaruit de wil van de gemeente om eigenaar te worden van de wegbedding duidelijk tot uiting komt, dan is de gemeenteraad ertoe gerechtigd om de grondstrook zonder financiële vergoeding op te nemen in het openbaar domein. Voor de toepassing van deze regelgeving worden onder meer het aanbrengen van een duurzame wegverharding over het geheel of over een substantieel deel van de weg of het aanbrengen van openbare verlichting als bezitshandelingen worden beschouwd.

²¹ Stuk 1.4e [REDACTED] & stuk 4 [REDACTED]

²² Stuk 1.56 [REDACTED]

Ter plaatse moet ook vastgesteld worden dat er drie elektriciteitspalen uitgerust met de nodige elektriciteitsleidingen geplaatst werden ter hoogte van de weg, waardoor bijkomend blijkt dat de gemeente de wil heeft om eigenaar te worden van deze wegbedding.”

De [REDACTED] geeft dus aan van mening te zijn dat zij, op basis van artikel 13, §5 van het Gemeentewegendecreet, eigenaar is geworden van de grondstrook van het perceel [REDACTED] waarover de gemeenteweg loopt.

In conclusie neemt de [REDACTED] een tegengesteld standpunt in nu zij stelt dat er enkel een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang rust op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] (wat betekent dat de wegbedding private eigendom is) en zij ook uitdrukkelijk verklaart geen eigenaar te zijn van de wegbedding.

3.5.3 [REDACTED] betwist dat de [REDACTED] met betrekking tot een deel van haar perceel [REDACTED] het eigendomsrecht heeft verworven.

3.5.4 Artikel 13, §5 van Gemeentewegendecreet bepaalt dat:

- als de gemeente met betrekking tot een grondstrook al dertig jaar bezitshandelingen heeft gesteld waaruit de wil van de gemeente om eigenaar te worden van de wegbedding duidelijk tot uiting komt, de gemeenteraad er dan toe gerechtigd is om de grondstrook zonder financiële vergoeding op te nemen in het openbaar domein;
- onder meer het aanbrengen van een duurzame wegverharding over het geheel of over een substantieel deel van de weg of het aanbrengen van openbare verlichting als bezitshandelingen worden beschouwd.

Artikel 13, § 5 van het Gemeentewegendecreet voorziet dus de mogelijkheid voor de gemeente om zonder financiële vergoeding *eigenaar* te worden van een grondstrook waarover een publiek gebruik werd vastgesteld. Daarvoor dient bewezen te zijn dat de gemeente met betrekking tot een grondstrook al dertig jaar bezitshandelingen heeft gesteld waaruit de wil van de gemeente om eigenaar te worden van de wegbedding duidelijk tot uiting komt.

3.5.5 Naar het oordeel van de rechtbank is niet bewezen dat de [REDACTED] met betrekking tot de grondstrook van het perceel [REDACTED] waarover de gemeenteweg loopt al dertig jaar bezitshandelingen heeft gesteld waaruit haar wil om eigenaar te worden van de wegbedding duidelijk tot uiting komt.

De drie op de grondstrook aanwezige elektriciteitspalen (met bijhorende elektriciteitsleidingen), waarop de gemeenteraad van de [REDACTED] zich in haar besluit van 18 februari 2021 steunt, hebben geen enkel (bewezen) nut voor het publiek gebruik van de gemeenteweg die zich op het perceel van [REDACTED] bevindt. Aan deze palen hangt geen openbare verlichting. Bovendien is ook onduidelijk wie deze elektriciteitspalen heeft geplaatst, en dus of het plaatsen van de palen een handeling van de [REDACTED] was.

De [REDACTED] is bijgevolg niet gerechtigd om zich als eigenaar aan te duiden van de wegbedding van de gemeenteweg die over het perceel [REDACTED] van [REDACTED] loopt (op te nemen in het openbaar domein). Dit wordt ook in conclusie erkend door de [REDACTED].

Het bestreden vonnis wordt in die zin hervormd.

3.6 De betwiste besluiten van de [REDACTED]

3.6.1 [REDACTED] betwist in het kader van haar vorderingen de wettigheid van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020 en de wettigheid van het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021.

[REDACTED] stelt dat deze besluiten haar burgerlijke rechten op het perceel [REDACTED] miskennen.

Daarnaast voert [REDACTED] aan dat de [REDACTED] bij het nemen van deze besluiten de beginselen van behoorlijk bestuur niet heeft nageleefd, met name zouden het legaliteitsbeginsel, de hoorplicht, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van onpartijdigheid en het vertrouwensbeginsel zijn miskend. Ook zou er sprake zijn van machtsafwending/machtsoverschrijding.

3.6.2 De [REDACTED] betwist dat de voormelde besluiten niet wettig zouden zijn.

3.6.3 Bij besluit van 12 mei 2020 heeft het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] beslist om bestuursdwang op te leggen aan [REDACTED] betreffende het belemmeren, hinderen, of onmogelijk maken van de toegang tot, het gebruik, of het beheer van een gemeenteweg gelegen op haar perceel [REDACTED].

[REDACTED] houdt onterecht voor dat deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020 haar burgerlijke rechten op het perceel [REDACTED] miskent.

In het besluit van 12 mei 2020 wordt verduidelijkt dat de geviseerde gemeenteweg, voor wat betreft het gedeelte dat over het perceel [REDACTED] van [REDACTED] loopt, overeenkomstig een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931²³, een breedte heeft van 1,00 meter.

Zoals hoger door de rechtbank geoordeeld, bevindt er zich inderdaad, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, een gemeenteweg met een breedte van 1,00 meter op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] (waarbij het bestaan van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang werd vastgesteld in een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931).

²³ In het besluit van 12 mei 2022 wordt verkeerdelijk 25 november 1931 als datum vermeld, wat een materiële vergissing is.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020 is dus in overeenstemming met de burgerlijke rechten van [REDACTED]

Het is verder duidelijk dat het besluit van 12 mei 2020 (minstens mede) werd genomen met het oog op het bereiken van een oogmerk van algemeen belang, namelijk het ongehinderd publiek gebruik van een gemeenteweg op het grondgebied van de [REDACTED]. Er is bijgevolg geen sprake van machtsafwendings/machtsoverschrijding.

Naar het oordeel van de rechtbank toont [REDACTED] ook niet aan dat het legaliteitsbeginsel, de hoorplicht, de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van onpartijdigheid en het vertrouwensbeginsel werden miskend bij het nemen van het besluit van 12 mei 2020.

Overeenkomstig het gemeentewegendecreet (met name de artikelen 41 en 43-46 van dit decreet) heeft het college van burgemeester en schepenen van een gemeente wel degelijk de bevoegdheid om in spoedeisende gevallen te besluiten tot de toepassing van bestuursdwang (zonder voorafgaande last tot herstel). Noch een voorafgaande aanmaning of verwittiging, noch een voorafgaand horen van de overtreder wordt vereist door het Gemeentewegendecreet. Evenmin diende dit te gebeuren op grond van een beginsel van behoorlijk bestuur, nu het besluit van 12 mei 2020 werd genomen op grond van feiten waarvoor spoedeisend optreden verantwoord was. Het besluit van 12 mei 2020 is verder terdege en correct gemotiveerd, en werd op zorgvuldige wijze genomen. Door het besluit van 12 mei 2020 werd [REDACTED] verder geenszins in haar rechtmatige verwachtingen geschonden gelet de voorafgaande feitelijkheden en de voorafgaande besluiten van de [REDACTED]. Uit niets blijkt ten slotte dat er sprake was van partijdigheid van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED].

3.6.4 Het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021 miskent wel de burgerlijke rechten van [REDACTED] met name haar eigendomsrecht met betrekking tot het perceel [REDACTED].

Bij besluit van 18 februari 2021 werd immers vastgesteld dat er een grondstrook met een breedte van 1,90 meter op het perceel [REDACTED] gedurende de voorbije dertig jaar door het publiek gebruikt werd, terwijl de rechtbank hoger heeft geoordeeld dat het bestaan van een publiekrechtelijke erfdiensbaarheid van overgang met een breedte van meer dan 1,00 meter niet bewezen is.

In het besluit van 18 februari 2021 wordt door de [REDACTED] ook onterecht het eigendomsrecht geclaimd op deze grondstrook, terwijl de rechtbank hoger heeft geoordeeld dat het bewijs van eigendomsverwerving door bezitsdaden niet is geleverd.

Het besluit van de gemeenteraad van de [REDACTED] van 18 februari 2021 is om deze redenen onwettig.

De rechtbank volgt anderzijds [REDACTED] niet wanneer zij stelt dat de gemeenteraad van de gemeente [REDACTED] niet de bevoegdheid had om de voormelde, onwettige

beslissingen te nemen. Overeenkomstig artikel 13, §2 van het Gemeentewegendecreet heeft de gemeenteraad van een gemeente de bevoegdheid om vast te stellen dat een grondstrook gedurende de voorbije dertig jaar door het publiek gebruikt werd, waarbij deze vaststelling van rechtswege de vestiging van een publiek recht van doorgang tot gevolg heeft. Bij haar vaststelling kan de gemeenteraad ook rekening houden met publiek gebruik dat dateert van voor de inwerkingtreding van het Gemeentewegendecreet, dus van voor 1 september 2019.

Verder werd de hoorplicht (als beginsel van behoorlijk bestuur) niet geschonden bij het nemen van het besluit van 18 februari 2021 aangezien het standpunt van [REDACTED] met betrekking tot het verzoek dat werd ingediend door [REDACTED] genoegzaam aan de [REDACTED] bekend was op basis van haar schriftelijk verweer van 13 januari 2021²⁴.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel van onpartijdigheid wordt evenmin bewezen door [REDACTED]. Er wordt niet door [REDACTED] aangetoond dat de gemeenteraad van de [REDACTED] in het kader van haar besluitvorming niet op zorgvuldige wijze heeft gehandeld, noch dat de rechtmatige verwachtingen van [REDACTED] door het besluit van 18 februari 2021 werden geschonden. Er liggen verder geen concrete elementen voor die aantonen dat de gemeenteraad, als geheel, partijdig was bij het nemen van het besluit van 18 februari 2021.

Het besluit van 18 februari 2021 werd (minstens mede) genomen met het oog op het bereiken van een oogmerk van algemeen belang, namelijk de vaststelling van het publiek gebruik van een grondstrook op het grondgebied van de [REDACTED] met het oog op de vrijwaring van deze grondstrook als gemeenteweg (openbare weg). Van machtsafwendings/machtsoverschrijding is dan ook geen sprake.

3.7. De vordering van [REDACTED] tot het opleggen van een verbod aan de [REDACTED]

3.7.1 [REDACTED] vordert om aan de [REDACTED] het verbod op te leggen om haar perceel [REDACTED] te betreden of er zich toegang tot te verschaffen, dit onder verbeurte van een dwangsom 3.500,00 euro per niet-naleving van dit verbod.

3.7.2 De [REDACTED] betwist deze vordering van [REDACTED]

3.7.3 Zoals hoger door de rechtbank geoordeeld, bevindt er zich, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, een gemeenteweg met een breedte van 1,00 meter op het perceel [REDACTED] van [REDACTED]

Artikel 34, §1 van het Gemeentewegendecreet bepaalt dat de gemeente is belast met het beheer van de gemeentewegen en het vrijwaren van de publieke doorgang over de volledige breedte van de gemeenteweg.

Bijgevolg is de vordering van [REDACTED] om aan de [REDACTED] het verbod

²⁴ Stuk I.39 [REDACTED]

op te leggen om haar perceel [REDACTED] te betreden of er zich toegang tot te verschaffen, ongegrond.

De rechtbank bevestigt, wat dit onderdeel betreft, het bestreden vonnis.

3.8 De vorderingen tot schadevergoeding van [REDACTED] & de vordering van [REDACTED] met betrekking tot een factuur van de [REDACTED]

3.8.1 [REDACTED] vordert, op grond van de artikelen 1382 en 1383 van het Oud Burgerlijk Wetboek, van de [REDACTED] de betaling van een materiële schadevergoeding van 2.500,00 euro en een morele schadevergoeding van 5.000,00 euro omwille van het beweerd onrechtmatig handelen van de [REDACTED] middels de voormelde besluiten van het college van burgemeester en schepenen van 12 mei 2020 en van de gemeenteraad van 18 februari 2021.

Ondergeschikt maakt [REDACTED] op grond van het Gemeentewegendecreet ten aanzien van de [REDACTED] aanspraak op een vergoeding wegens waardevermindering die provisioneel wordt begroot op 1,00 euro met raming van de vordering op 150.000,00 euro.

Daarnaast vordert [REDACTED] om te zeggen voor recht dat zij niet gehouden is tot de betaling van het bedrag van 250,00 euro die de [REDACTED] aan haar heeft gefactureerd (factuur met nummer 2020/135/V20 van op 4 juni 2020), en om voor recht dat de [REDACTED] deze factuur moet crediteren, omdat dit bedrag zou zijn gefactureerd op grond van een onwettige beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] met name het besluit van 12 mei 2020.

3.8.2 De [REDACTED] betwist deze vorderingen van [REDACTED]

3.8.3 De rechtbank volgt de [REDACTED] niet wanneer zij stelt dat de (ondergeschikte) vordering van [REDACTED] tot de betaling van een vergoeding wegens waardevermindering, verjaard is op grond van artikel 2262, §1, lid 3 van het Oud Burgerlijk Wetboek (verjaringsregels bij buitencontractuele aansprakelijkheid).

In tegenstelling tot wat door de [REDACTED] wordt voorgehouden, stelt [REDACTED] deze vordering immers in op grond van het Gemeentewegendecreet, en niet op grond van de artikelen 1382-1383 van het Oud Burgerlijk Wetboek (foutaansprakelijkheid).

Het (impliciet) incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] is bijgevolg ongegrond.

3.8.4 De vorderingen tot schadevergoeding van [REDACTED] zijn ieder geval ongegrond voor zover ze zijn geënt op de beweerde onwettigheid van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] van 12 mei 2020, aangezien de rechtbank hoger heeft geoordeeld dat deze beweerde onwettigheid niet bewezen is.

Om dezelfde reden is de vordering van [REDACTED] om te zeggen voor recht dat zij niet gehouden is tot de betaling van het bedrag van 250,00 euro die de [REDACTED] aan haar heeft gefactureerd (factuur met nummer 2020/135/V20 van op 4 juni 2020), als kosten voor de bestuursdwang waartoe werd beslist in het besluit van 12 mei 2020, en om te zeggen voor recht dat de [REDACTED] deze factuur moet crediteren, ongegrond.

3.8.5 De vorderingen tot schadevergoeding van [REDACTED] zijn ook ongegrond voor zover [REDACTED] de [REDACTED] aansprakelijk houdt voor het bestaan van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang op haar perceel [REDACTED] los van de breedte van deze erfdienstbaarheid.

De rechtbank van eerste aanleg te Leuven heeft immers reeds in een vonnis van 23 december 1931 het bestaan vastgesteld van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, met een breedte van 1,00 meter, op het perceel [REDACTED]. Ingevolge het ontstaan van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang kwam een gewone kleine (gemeentelijke) weg tot stand die, overeenkomstig artikel 85 van het Gemeentewegendecreet, sedert 1 september 2019 wordt geacht een gemeenteweg te zijn in de zin van het Gemeentewegendecreet (zie hoger). De [REDACTED] is op geen enkele wijze betrokken bij het ontstaan, en de vaststelling van het bestaan, van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, noch bij het ontstaan van de weg/gemeenteweg die daaruit voortvloeide.

Om dezelfde reden kan [REDACTED] ten aanzien van de [REDACTED] voor de grondstrook met een breedte van 1,00 meter op haar perceel [REDACTED] waarover de gemeenteweg loopt, geen aanspraak maken op een vergoeding wegens waardevermindering (waarvoor [REDACTED] zich steunt op het Gemeentewegendecreet).

3.8.6 Naar het oordeel van de rechtbank toont [REDACTED] verder niet aan dat zij op vandaag enige schade heeft geleden doordat bij besluit van 18 februari 2021 onwettig door de gemeenteraad van de [REDACTED] werd vastgesteld dat er een grondstrook met een breedte van 1,90 meter op het perceel [REDACTED] gedurende de voorbije dertig jaar door het publiek gebruikt werd, en onwettig het eigendomsrecht op deze grondstrook werd geclaimd.

Op vandaag is immers onduidelijk of de [REDACTED] met miskennis van de burgerlijke rechten van [REDACTED] en met miskennis van de beslissingen in dit vonnis, zal overgaan tot de realisatie van een gemeenteweg met een breedte van meer dan 1,00 meter.

Een vergoeding wegens waardevermindering (waarvoor [REDACTED] zich steunt op het Gemeentewegendecreet) is om dezelfde reden voorbarig.

3.8.7 De rechtbank bevestigt, wat dit onderdeel betreft, het bestreden vonnis, zij het deels op andere gronden.

3.9 De vordering van [REDACTED] tot het opleggen van een verbod aan [REDACTED]

3.9.1 [REDACTED] vorderen om aan [REDACTED] het verbod op te leggen om hen te hinderen bij het gebruik van de publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang die zich op haar perceel [REDACTED] bevindt, dit onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 euro voor iedere overtreding van dit verbod.

3.9.2 [REDACTED] betwist deze vordering van [REDACTED]

3.9.3 Het staat vast dat [REDACTED] het publiek gebruik verhindert/heeft verhindert van de gemeenteweg die, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, over haar perceel [REDACTED] loopt.

Aangezien deze gemeenteweg (een openbare weg) voor eenieder, dus ook voor [REDACTED] en [REDACTED] toegankelijk moet zijn, is de vordering van [REDACTED] om aan [REDACTED] het verbod op te leggen om hen te hinderen bij het gebruik van deze weg, gegrond.

De rechtbank is anderzijds van oordeel dat een dwangsomveroordeling op vandaag voorbarig is. Er zijn nu geen gegronde redenen om aan te nemen dat [REDACTED] het door de rechtbank opgelegde verbod niet zal naleven, zodat er op vandaag geen dwangsom wordt opgelegd.

Het bestreden vonnis wordt, wat dit onderdeel betreft, hervormd.

4 De gedingkosten

4.1 *In de verhouding tussen [REDACTED] en de [REDACTED]*

- De rechtbank bevestigt het bestreden vonnis voor wat betreft de gedingkosten in eerste aanleg met betrekking tot procedure gekend onder het rolnummer 21A778. De eerste rechter heeft deze gedingkosten correct ten laste gelegd en vastgesteld.
- De gedingkosten in eerste aanleg met betrekking tot procedure gekend onder het rolnummer 21A336 en de gedingkosten in aanleg van hoger beroep legt de rechtbank, gelet op het procedureresultaat waarbij partijen over en weer in het (on)gelijk worden gesteld, ten laste van de partij die ze gemaakt heeft. Deze kosten hoeven bijgevolg niet te worden vastgesteld.

4.2 *De overige gedingkosten:*

De beslissing over de overige gedingkosten wordt verder aangehouden.

V. **Beslissing**

De rechtbank doet uitspraak na tegenspraak en in aanleg van hoger beroep.

- Het hoger beroep van [REDACTED] is ontvankelijk en als volgt gegrond.
- Het incidenteel hoger beroep van de [REDACTED] is ontvankelijk maar ongegrond.
- Het incidenteel hoger beroep van [REDACTED] en [REDACTED] is ontvankelijk als volgt gegrond.
- De rechtbank hervormt het bestreden vonnis als volgt:
 - o De rechtbank verklaart zich slechts zonder rechtsmacht voor zover [REDACTED] de nietigverklaring vordert van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Tielt-Winge van 18 februari 2021.
 - o De rechtbank zegt voor recht dat, onder de vorm van een publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van doorgang, een gemeenteweg met een breedte van 1,00 meter aanwezig is op het perceel [REDACTED] van [REDACTED] langsheen/nabij de perceelsgrens met het perceel [REDACTED] waarbij het bestaan van deze publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang werd vastgesteld in een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven van 23 december 1931.
 - o De rechtbank legt aan [REDACTED] het verbod op om [REDACTED] en [REDACTED] te hinderen bij het gebruik van deze gemeenteweg.
 - o In de verhouding tussen [REDACTED] en de [REDACTED] laat de rechtbank de gedingkosten in eerste aanleg met betrekking tot procedure gekend onder het rolnummer 21A336 ten laste van de partij die ze gemaakt heeft. Deze kosten hoeven bijgevolg niet te worden vastgesteld.
- De rechtbank laat in de verhouding tussen [REDACTED] en de [REDACTED] de gedingkosten in aanleg van hoger beroep ten laste van de partij die ze gemaakt heeft. Deze kosten hoeven bijgevolg niet te worden vastgesteld.
- De rechtbank stelt de zaak in **voortzetting** voor verdere behandeling op de zitting van **25 september 2024 om 9u15** (met een pleitduur van 2 uur).

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting van **kamer B3** van de rechtbank van eerste aanleg Leuven op **woensdag 18 oktober 2023**.

Waar zitting namen:
ARENT DE DAPPER, rechter
DANIELLE DE COSTER, griffier

DANIELLE DE COSTER

ARENT DE DAPPER